

EBV VCA IgG antistoffen

Beschrijving van de test

Naam:	EBV VCA IgG antistoffen
Synoniemen:	EBV
Aanvraag code:	56174
Aanvraagbrief:	AFAZFAB00007
Loinc:	5157-3
Frequentie:	Dagelijks met uitzondering van weekend- en feestdagen.
Uitvoerend labo:	AZ Sint Jan
TAT:	4 dagen
24u/24u:	nee
Verantwoordelijke bioloog:	dr. Marijke Reynders

Afname van het materiaal

Afname:	Serum
Toegelaten recipiënt:	Serum gel tube
Volume:	0,5mL

Criteria voor aanvaarding of bijaanvraag

Acceptatie:	Gestold bloed wordt zo snel mogelijk, bij voorkeur binnen de 2 uur na afname, op kamertemperatuur naar het laboratorium gebracht.
Bijaanvraag:	Indien het serum een correcte pre-analytische fase onderging, en sindsdien bewaard wordt in de serotheek, kan een bijaanvraag gebeuren tot 1w na afname. Indien de bijaanvraag later komt, is overleg met verantwoordelijke microbiologe aangewezen.

Analyse

Analysemethode:

Chemiluminescentie microparticle immuno-assay (CMIA- Alinity

i)

Deelname EKE: SKML

Interferentie: Sterk hemolytische of lipemische monsters kunnen minder betrouwbare resultaten geven.

Interpretatie:

Epstein-Barr virus (EBV), oftewel humaan herpes virus 4 (HHV-4), is een erg frequent virus in de mens. EBV is een lymfotroop, dubbelstrengig DNA virus met enveloppe. Het behoort tot de familie herpesviridae, subfamilie gamma herpesvirussen. In volwassenen boven 25 jaar is de seroprevalentie > 90%. De virale transmissie verloopt meestal via speeksel, hoewel sexuele transmissie, transmissie via transplantatie of via bloedproducten die lymfocyten bevatten ook beschreven is.

EBV is het causale agens van infectieuze mononucleosis (IM) en is tevens geassocieerd met Burkitt's lymphoma en nasopharyngeale carcinooma. Tijdens de lytische fase repliceert het virus in B-cellen en epitheelcellen van de speekselklieren, tonsillen en orale mucosa; en wordt gesecreteerd via speeksel.

Na resolutie van de primaire infectie blijft EBV latent aanwezig in de B lymfocyten. Reactivaties treden frequent op tijdens het leven maar zijn meestal niet klinisch relevant in immunocompetente gastheren. Na de primo-infectie wordt het virus levenslang intermitterend gesecreteerd via speeksel.

EBV infecties in de kindertijd zijn vaak asymptomatisch, waar ze bij adolescenten in 35 - 40% van de gevallen tot IM leiden. De incubatieperiode varieert tussen 4 - 6 weken. Diagnose van IM wordt gekenmerkt door de klassieke triade van koorts, pharyngitis en lymphadenopathie naast specifieke hematologische bevindingen (atypische lymfocyten). Serologische testen worden gebruikt voor staging van de infectie, om EBV te differentiëren van alternatieve infecties (o.a. CMV, Toxoplasma gondii, hepatitis A virus, HIV) met vergelijkbare klinische symptomen en om de immunestatus te bepalen in transplantdonoren en -recipienten.

De VCA IgG antistoffen blijven in principe levenslang aanwezig en zijn een belangrijke marker voor seroprevalentie. Seroconversie of significante titerstijging bij gepaarde monsters kan een primaire infectie (infectieuze monocucleosis) of re-infectie bevestigen. Hoge IgG titers worden gevonden bij patiënten met Burkitt lymphoma en nasopharynxcarcinoom.

Eenheid: S/CO

Tarificatie

Nomenclatuur: 551655 - 551666 B 250 Bepaling van antistoffen tegen virussen, andere dan die waarvoor een specifiek nomenclatuurnummer voorzien is, per test #(Maximum 8)(Cumulregel [328](#))
Bron: RIZIV website op 26/04/2026

Laatst gewijzigd op

20-05-2025

Copyright © 2026 All rights reserved.